Infoblad A: Herkenning Aziatische duizendknopen

In Nederland komen drie soorten Aziatische duizendknopen algemeen voor: de Japanse duizendknoop, de Sachalinse duizendknoop en de Boheemse duizendknoop. Alle drie deze soorten veroorzaken schade aan natuur, infrastructuur, openbaar groen en bouwwerken. Ze verspreiden zich via stengeldelen en wortelstokken.

	Japanse duizendknoop	Boheemse duizendknoop	Sachalinse duizendknoop
	Fallopia japonica	*Fallopia x bohemica*	*Fallopia sachalinensis*
hoogte (m)	1,5–2,5	2-5	3-6
stengel	veelvuldig vertakt	weinig tot veelvuldig vertakt	geen tot enkele vertakkingen
grootte blad (cm)	10-18	15-30	25-50
bladvoet	recht	recht tot zwak hartvormig	duidelijk hartvormig
			
haren blad	schubvormig	korte, stijve, driehoekige haren	lange buigzame haren

Aziatische duizendknopen zijn meerjarig planten en worden, afhankelijk van de soort, 1,5 tot 6 m hoog. Duizendknopen vormen dichte vegetatiehaarden. De roodbruin gevlekte, holle stengels bestaan uit compartimenten. Tussen de stengelcompartimenten zitten de zogenaamde knopen waaraan de plant zijn naam ontleent. De stengels zijn stevig, maar gemakkelijk af te breken. Stengeldelen kunnen vanuit de knopen weer uitgroeien tot een nieuwe plant.

Duizendknopen vormen kruipende wortelstokken die een diepte van 3 meter kunnen bereiken en waarin energiereserves opgeslagen zitten waarmee de plant in het voorjaar weer uitloopt. Kleine stukken van de wortelstokken kunnen uitgroeien tot een nieuwe plant. De wortelstokken liggen over het algemeen onder het maaiveld (tot circa 1 meter diep). In gebieden met hoge grondwaterstanden komen diepgaande wortelstokken niet voor. De wortelstokken hebben een kenmerkende oranje kleur.

Wortels duizendknoop (Foto's links en rechts: Geofoxx, Foto midden: Bureau Stadsnatuur Rotterdam)

Tegen de winter sterven alle bovengrondse delen van de plant af. In het voorjaar komt de plant in lange, rechte scheuten weer op en wordt de duizendknoophaard opnieuw gevormd. Ontkiemende of opnieuw uitlopende duizendknopen zijn rood van kleur. Als de scheut verder groeit, ontstaan jonge, licht zigzaggende stengels met aan weerszijden om en om bladeren langs de stengel. De plant bloeit in augustus en september met crèmewitte, of soms wit-roze, kleine bloemen. De planten kunnen zaden vormen, maar dit gebeurt in Nederland vooralsnog maar zelden. De zaden zijn enkele millimeters groot, zwart glanzend en 'gevleugeld'.
Op de laatste pagina van dit infoblad worden de verschillende ontwikkelingsstadia van de duizendknoop met foto's geïllustreerd.

Duizendknopen kunnen op vrijwel alle in Nederland voorkomende bodems groeien. Alleen op zeer natte plekken komen de soorten niet voor. Duizendknopen verdragen zware beschaduwing matig; de hoogte en het aantal stengels nemen dan af, maar de plant blijft wel in leven. De planten komen vaak voor in wegbermen, dijken, beekoevers, taluds langs watergangen, plantsoenen en op plaatsen waar puin en/of tuinafval gestort is.

Scheut met rode knop (april)

Opgerolde (rode) bladeren beginnen zicht te spreiden (april)

Blad kleurt groen (met rode nerf) als de scheut groeit (mei-juni)

Bladeren staan afwisselend op de stengel (zig-zag)

Crème-witte bloemen aan het einde van de stengel (aug-sept)

Zaden (sept-okt)

In de winter valt het blad af en kleurt de holle stengel bruin

Ontwikkelingsstadia van de Aziatische duizendknopen